

MDR, Jazzgeschiedenis 646. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 30, weinig gebruikte instrumenten, deel 2 van 3. De enige twee violisten van betekenis toen waren betrekkelijk oud-gedienden: Stuff Smith en Ray Nance (1913-1976), die dit instrument en cor-net bij Duke Ellington speelde. Eén viool, door Ellington vaak aangeduid als 'Our string section'. U hoort een stukje uit Ellington's 'Shakespeare suite' van 1957. Met de duo's Ray Nance-viool en Jimmy Hamilton-klarinet, Russell Procope-alt en Paul Gonsalves-tenorsaxofoon, Johnny Hodges-altsaxofoon en John Sanders-ventiel-trombone, Voor Columbia in NYC, 24 april 1957: "Up and down".

plaat 1 Duke Ellington a/h Orchestra: Up and down (Duke Ellington)
2/1 - 3:00 - CBS 84405

"Up and down" met Ray Nance als violist. Het orkest: Cat Anderson ^{trompet}, Willie Cook, Ray Nance en Clark Terry, ^{trumpet} die aan het slot 'speak': "Lord what fools these mortals be", ~~trumpet~~ Britt Woodman, Quentin Jackson, John Sanders-trombone, Russell Procope en Johnny Hodges-alt, Paul Gonsalves en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums.

Hezekiah Leroy Gordon Smith, Stuff Smith (1909-1967) speelde al in de tweede helft jaren dertig electrisch versterkte viool. In een groep achter zangeres Ella Fitzgerald hoort u hem met Ben Webster-tenorsaxofoon, Paul Smith-piano, Barney Kessel-gitaar, Joe Mondragon-bas, Alvin Stoller-drums, in Duke Ellington's "Sophisticated lady".

CD Ella Fitzgerald: Sophisticated lady (Duke Ellington)
II/5 - 5:18 - Verve 837 035-2

Violist Stuff Smith met Ella Fitzgerald in "Sophisticated lady", voor Verve in Los Angeles, 4 of 16 september 1957.

Harry Lookofsky is of was een studio-violist die dus niet in enig naslagwerk voorkomt. 18 juni 1954 maakte hij opnamen voor Columbia in NYC met Billy Taylor-piano, Oscar Pettiford-bas en cello-solo. Hij deed dat als eerste, leefde van 1922-1960, soleerde uitsluitend pizzicato. Charlie Smith is de drummer. Lookofsky horen we via overdub op 1e, 2e en 3e viool, plus 1e en 2e altviool, vijf in totaal dus. Van Oscar Pettiford: "Swingin' till the girls come home".

en op bas en cello.

plaatje 2 Harry Lookofsky: Swingin' till the girls come home (O.Pettiford)
1/1 - 2:43 - Philips 426 016 BE

Harry Lookofsky drie violen en twee altviolen met Oscar Pettiford cello-solo en bas: "Swingin' till the girls come home" van de bassist/cellist.

Fred Katz, geboren in 1919, speelde arco cello in het eerste kwintet van drummer Chico Hamilton, Paul Horn-fluit, John Pisano-gitaar, Carson Smith-bas. Van Katz en Hamilton, voor Brunswick in NYC, 3 juni 1957: "Cheek to Chico".

plaatje 3 Chico Hamilton Quintet: Cheek to Chico (Katz, Hamilton)
2/1 - 2:10 - Brunswick EPB 10 122

"Cheek to Chico", cellist Fred Katz met het Chico Hamilton Quintet.

Gaan we naar twee riet-instrumenten die zelden als solo-instrument in jazz gebruikt worden: Fagot en hobo. Bob Cooper, geboren in 1925, is tenorsaxofonist, maar bespeelde een enkele keer de hobo. Voor His Masters Voice in De Waakzaamheid, Koog aan de Zaan bij de Swing Society daar, op 13 maart 1957 met Pim Jacobs-piano, Ruud Jacobs-bas, Wessel Ilcken-drums. Van Brandt en Haymes: "That's all".

plaatje 4 Bob Cooper: That's all (Brandt, Haymes)
2/1 - 4:15 weg in appl - HMV 7 EHG 125

"That's all", Bob Cooper op hobo.

Stuart McKay is fagottist en saxofonist, komt ook in geen enkel werk voor, als studio-musicus. Op 22 juli en/of 3 augustus 1954 maakte hij opnamen in NYC voor RCA Victor met E.V. Mauro-saxofoon en hobo, Jerry Santino-saxofoon en althobo, Tom Mace-saxofoon en fluit, Albert Richman of John Barrows-hoorn, John Saunders-piano, compositie en arrangement, John Porcello-gitaar, Bill Halfaerd-bas, Ted Paskert-drums, en de stem van Suzanne Lowell. Van Saunders en Bloom: "Song of the bayou".

plaatje 5 Stuart McKay: Song of the bayou (Saunders, Bloom)
1/2 - 4:11 - RCA Victor A 75 256

"Song of the bayou" door een formatie olv. fagottist Stuart McKay.

Tenslotte een solist. Louis Thomas Hardin, geboren in Marysville, Kansas, 16 mei 1916, was begin jaren vijftig in NYC een cult figuur. Hij had extreem lang haar, hulde zich in een monnikspij en maakte op straat in New York muziek op Japanse instrumenten en eigen vervaardigd houten slaginstrumenten, zoals de Oo die u hoort. Hardin noemde zich Moondog, en in 1954 maakte Tony Schwartz voor Folkways' documentaire ~~ook~~ 'New York 19', genoemd naar het toenmalige postdistrict, ^{ook} opnamen van Moondog. Er werden enkele ook uitgebracht op een Decca EP, u hoort er tot slot van dit deel: twee. ^{dit} ~~Erst~~ in 7/4 op de Avenue of the Americas ter hoogte van 51st Street.

plaatje 6 Moondog: Av. of the Americas/51st Street (Moondog)
1/1 - 1:32 - London REP 1010

Moondog op zijn Oo in 7/4 ergens op een hoek van Avenue of the Americas - 51st Street. De tweede is eenvoudig in 4/4. Aan de oever van de Hudson: "Fog on the Hudson".

idem Moondog: Fog on the Hudson (Moondog)
1/laatst - 1/18 - idem

"Fog on the Hudson" van en door Moondog - 1954 - op zijn zelf gemaakte Oo. Volgende keer: harpiste Dorothy Ashby, en de Modern Jazz Society. Dit was Jazzgeschiedenis 646, MdR.